

det omfang, det rent faktisk kunne forekomme efter de nugældende regler.

I forhold til strukturdiskussionen omkring grundforløb og andet er noget af det, der har fascineret mig lidt i debatten, vurderinger af, hvad det er, der vil spille ind, når man så vælger den retning, man vil gå i, hvis man nu forudsætter, at der kommer et grundforløb. Jeg vil gerne høre ministerens vurdering af det. Er det pigen med det lange, lyse hår foran, altså de sociale ting, som kommer til at spille ind, eller vil det være rent fagligt?

I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens vurdering af, hvor meget stamklasser egentlig betyder, altså det der med at indgå i sociale forpligtende fællesskaber ved siden af det faglige, og hvilken rolle ministeren mener det bør spille, når vi har vores strukturdiskussioner.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil afslutningsvis i diskussionen om disciplin sige, at jeg ikke mener, man kan tale om en dialog, hvis den ene har sanktionsmuligheder, og den anden ikke har, og det ville jo være realiteten, hvis det er sådan, at en rektor kan dumpe en elev. Så er der ikke tale om en dialog, så vil eleven konstant og hele tiden, uanset hvor meneskkelig rektoren er, for jeg tror heller ikke, at landets rektorer er umenneskelige, sidde med en viden om, at det er rektor, der i sidste ende afgør vedkommendes fremtid, og det mener jeg ikke er fremmede for en dialog. Man kunne ikke forestille sig, at eleven skulle have mulighed for at fyre rektor, hvis rektor giver dårlige råd. Så for at ligestille dem var det nok en god idé at fjerne rektors mulighed for at dumpe en elev.

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Det er jo lidt forunderligt, for jeg har lyttet mig til, at partierne her i Folketinget ikke finder diskussionen omkring disciplin som den allervigtigste. Men ikke desto mindre må jeg konstatere, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil har brugt sine tre korte bemærkninger på at rejse den her problemstilling. Og det samme har fru Lene Jensen, og nu har også hr. Aage Frandsen kastet sig ud i diskussionen om disciplin. Men hr. Aage Frandsen har endnu to skud i bøssen, har jeg forstået,

for det var vist den første korte bemærkning, hr. Aage Frandsen har bedt om.

Til det vil jeg blot sige, at jeg er helt enig i det, som hr. Aage Frandsen var inde på, nemlig at vi også skal appellere til elevernes ansvar. Det er sådan set også det, der er pointen med det, som jeg lægger op til med gymnasireformen, hvor vi lægger op til at se på arbejds- og undervisningsformerne, som netop betyder, at eleverne skal tage et større medansvar for deres egen uddannelse. Så jeg er helt enig med hr. Aage Frandsen i, at vi selvfølgelig også skal appellere til elevernes ansvar, da det i sidste ende er dem, der selv afgør, hvorvidt de ønsker at deltage aktivt i undervisningen.

Fru Lene Jensen spørger om, hvad jeg forventer der spiller ind ved valg af studieretning. Jeg forventer da bestemt, at de unge er parate til at tage et seriøst valg ud fra interesser, ud fra en viden om de forskellige fags indhold og også ud fra, hvad de ønsker af videre studiemuligheder. Om det skulle være sammenfaldende med hende den lækre, lyse pige med de lange fletninger, skal jeg ikke kunne sige, men det ville jo være dejligt, hvis det var sådan, og sådan tror jeg også det vil være nogle steder.

Jeg forestiller mig, at efter det halve års grundforløb, hvor jeg har lagt op til, at man vælger studieretning, vil man være i den samme stamklasse i fællesfagene og i studieretningsfagene. Det er bl.a. derfor, jeg lægger op til, at det valg skal træffes allerede efter et halvt år.

Jeg tror, det var fru Pernille Rosenkrantz-Theil, der på et tidligere tidspunkt var inde på, at man jo skaber sociale netværk, når man starter på gymnasiet. Og for at sikre, at de sociale netværk ikke bliver så rodfæstede, at de ikke kan brydes op og man ikke kan træffe det seriøse, fagligt saglige studieretningsvalg og alene følger pigen med den lange, lyse fletning og ikke tager stilling til, hvad fagene egentlig indeholder, foreslår jeg, at det valg skal træffes efter ½ år, og så er der 2½ år til at indgå i et socialt fællesskab i en stamklasse.

Så vil jeg bare til slut sige, at jeg ikke forestiller mig, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil og jeg bliver helt enige om, hvordan vi ser på disciplinen i gymnasiet. Jeg har i hvert fald klart og tydeligt lyttet mig til her i dag, at det er der ikke nogen mulighed for. Så da fru Pernille Rosenkrantz-Theil heller ikke har flere korte bemærkninger, skal jeg ikke yderligere kommentere det.